

Sygn. akt III RC 153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Szykura

Protokolant Zofia Wajda

po rozpoznaniu w dniu 17.11. 2014 roku w Ząbkowicach Śląskich

sprawy z powództwa małoletniej powódki L. B. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową K. P. (1)

przeciwko A. B.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. B. tytułem podwyższonych alimentów na utrzymanie małoletniej powódki L. B. kwotę po 550 zł. (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, poczynszy od dnia 07 sierpnia 2014 roku, raty płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki K. P. (1), w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości po 350 zł miesięcznie na rzecz małoletniej powódki, ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śl. dnia 04 marca 2013 roku w sprawie sygnatura akt III RC 27/13

II. w dalszej części powództwo oddala

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 797 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego

IV. nie obciąża pozwanego dalszymi kosztami postępowania w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

Sygn. akt III RC 153/14

UZASADNIENIE

K. P. (1) jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki L. B. pozwem z dnia 07.08.2014 r. wniosła przeciwko pozwanemu A. B. powództwo o podwyższenie alimentów z kwoty po 350 zł miesięcznie, ustalonych na podstawie ugody z dnia 04.03.2013 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śl. w sprawie o sygn. akt III RC 27/13, do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki powódki wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynszy od miesiąca sierpnia 2014 r. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu pozwu K. P. (1) podała, że od dnia orzekania o obowiązku alimentacyjnym pozwanego upłynął rok i pięć miesięcy, w tym czasie potrzeby małoletniej wzrosły z uwagi na wiek, stan zdrowia i fakt uczęszczania do przedszkola. Zmieniła się również sytuacja majątkowa pozwanego, bowiem podjął od pracę za granicą i jego możliwości zarobkowe zwiększyły się (w czasie zawarcia ugody z dnia 04.03.2013 r. powoływał się na brak dochodów). Małoletnia zamieszkuje wraz z matką i babcią, zaś miesięczny koszt utrzymania mieszkania kształtuje się następująco: opłata za mieszkanie do spółdzielni mieszkaniowej - 380 zł, opłata za energię elektryczną – około 60 zł, opłata za gaz – około 75 zł, telefon - 80 zł, co daje około 580 zł miesięcznie. Przy uwzględnieniu trzech osób zamieszkujących

w mieszkaniu daje kwotę około 193 zł przypadającą na małoletnią. Matka powódki wskazała, że małoletnia L. jest dzieckiem alergicznym - zakup niezbędnych leków to kwota około 50 zł miesięcznie. Dziecko uczęszcza do przedszkola i opłata z tym związana, obejmująca także koszt wyżywienia, wynosi 230 zł miesięcznie. Składka na ubezpieczenie to koszt 60 zł rocznie, koszt wyprawki wynosi 300 zł rocznie (ponoszony we wrześniu). Matka powódki nadmieniła, że małoletnia ma stwierdzoną próchnicę zębów, przy czym szacowany koszt leczenia będzie wynosił łącznie około 1 300 zł. Łączny koszt utrzymania małoletniej powódki jej matka oszacowała na kwotę około 1 216 zł miesięcznie. K. P. (1) wskazała, że wysokość obecnego zobowiązania alimentacyjnego ojca dziecka nie pokrywa nawet połowy potrzeb L.. Wysokość zgłoszonego żądania jest odpowiednia zarówno ze względu na koszt utrzymania małoletniej, jak i możliwości zarobkowe pozwanego. Ponadto uwzględniła osobiste zaangażowanie matki w wychowanie dziecka przy jednoczesnym ograniczonym zaangażowaniu ojca. Matka powódki nie ma szczegółowej wiedzy na temat dochodów pozwanego. Podała jedynie, że pozwany pracuje na stałe za granicą, w Polsce jest średnio raz na cztery miesiące i wyłącznie w tym czasie widuje córkę, co skutkuje tym, że nie uczestniczy w jej życiu.

Pozwany A. B. w odpowiedzi na pozew z dnia 15.09.2014 r. wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości oraz o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwany wskazał, że wysokość przedstawionych w pozwie wydatków na dziecko jest rażąco zawyżona, a nadto od chwili ostatniego orzekania o alimentach nie nastąpiła zmiana okoliczności uzasadniająca ich podwyższenie. Podał, że matka powódki nie ponosi deklarowanych opłat za światło i gaz, gdyż rozliczenie następuje kwartalnie, a ponadto od lipca 2014 r. rodzina powódki nie posiada telefonu stacjonarnego. Dziecko już w czasie poprzedniej sprawy alimentacyjnej zażywało leki na alergię i miało okresowe infekcje dróg oddechowych. Związane z tym koszty nie wzrosły do chwili obecnej. Ponadto, odpłatność za pobyt w przedszkolu i wyżywienie dziecka jest inna niż deklarowana przez matkę. Z dołączonych do pozwu rachunków wynika, że rzeczywista odpłatność za przedszkole waha się od 86 zł do 160 zł miesięcznie. Nie jest zasadne powoływanie się na konieczność podjęcia przez małoletnią kosztownego leczenia stomatologicznego, skoro istnieje możliwość refundacji świadczeń w ramach NFZ. Ponadto matka powódki nie poniosła w związku z leczeniem stomatologicznym dziecka jakichkolwiek wydatków. A. B. podał również, że nie pracuje stale za granicą, a jedynie od 2009 r. wyjeżdża do Holandii jako pracownik sezonowy, a w pozostałym okresie dorywczo zarabkuje w Polsce, zamieszkując w domu należącym do jego rodziców. Obecnie natomiast poszukuje zatrudnienia w Polsce, jest zarejestrowany w powiatowym urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Pozwany dodał także, że matka powódki utrudnia mu kontakt z córką, nie pozwalając mu na uczestnictwo w życiu córki w deklarowanym przez niego zakresie. Matka powódki domaga się jedynie od pozwanego środków finansowych na rzecz dziecka.

Stanowisko K. P. (1) nie uległo zmianie w toku procesu, natomiast pozwany A. B. na rozprawie w dniu 17.11.2014 r. uznał żądanie pozwu w przedmiocie podwyższenia alimentów do kwot po 400 zł miesięcznie, wnosząc o oddalenie powództwa w dalszej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka L. B., urodzona w dniu (...) w P., jest dzieckiem pochodzącym z (...) związku (...) i pozwanego A. B.. (okoliczność bezsporna)

Ugodą z dnia 04.03.2013 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śl. w sprawie sygn. akt III RC 27/13 pozwany A. B. został zobowiązany do łożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniej córki L. B. kwot po 350 zł miesięcznie, płatne do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej, począwszy od dnia 01.03.2013 r.

Matka powódki K. P. (1) w dacie zawarcia ugody sądowej w przedmiocie alimentów nie pracowała zawodowo, była studentką czwartego roku stacjonarnych studiów w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w N. na (...). Mieszkała wspólnie z córką u swojej matki w Z. Śl. przy ul. (...). Źródło utrzymania K. P. (1) i małoletniej L. stanowiły alimenty w wysokości 475 zł otrzymywane od ojca matki powódki K. P. (2) oraz pomoc finansowa ze strony matki V. P..

Powódka L. B. w dacie poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów miała 2 lata i uczęszczała do żłobka. Małoletnia była jedynym dzieckiem stron.

Pozwany A. B. w czasie spray alimentacyjnej sygn. akt III RC 27/13 był zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku i utrzymywał się z oszczędności poczynionych w czasie pracy za granicą i pochodzących ze sprzedaży samochodu.

Dowód: - akta Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl., sygn. akt III RC 27/13

K. P. (1) obecnie posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest inżynierem produkcji. Od dnia 17.01.2014 r. jest zatrudniona w (...) Spółka z o.o. w K. na stanowisku referenta ds. lean. Średnie miesięczne wynagrodzenie ze wszystkimi składnikami wynosi około 1 450 zł netto. K. P. (1) nie pobiera na małoletnią córkę świadczeń rodzinnych. Nie ma innych małoletnich dzieci (poza L.) na utrzymaniu. K. P. (1) korzysta również ze wsparcia finansowego ze strony swej matki V. P., która pracuje zawodowo osiągając wynagrodzenie kwocie około 2 000 zł miesięcznie. V. P. pomaga córce i wnuczce w ten sposób, że partycypuje w kosztach zakupu odzieży i leków dla dziecka.

Dowód: - zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach K. P. (1) z dnia 29.07.2014 r. i 16.09.2014 r. - k. 36, 88

- zeznanie świadka V. P. - k. 122-123

- zeznanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. (1) – k. 123-124v.

K. P. (1) nadal mieszka wraz z małoletnią córką w mieszkaniu swojej matki w Z. Śl. Z tytułu utrzymania i eksploatacji mieszkania rodzina powódki ponosi łącznie wydatki w kwocie około 518 zł w skali miesiąca, na co składają się: czynsz wraz z opłatami za wodę, wywóz nieczystości i ogrzewanie – 380 zł, opłata za pobór energii elektrycznej – około 60 zł, opłata za gaz – około 61 zł, ubezpieczenie mieszkania - około 17 zł (200 zł rocznie). W lokalu zamieszkują łącznie trzy osoby.

Dowód: - dowody wpłaty czynszu za mieszkanie - k. 8-11, 62

- dowody wpłaty należności za gaz i energię elektryczną - k. 12-14, 63

- zeznanie świadka V. P. - k. 122-123

- zeznanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. (1) – k. 123-124v.

Małoletnia powódka L. B. w chwili obecnej ma 3,5 roku i uczęszcza do Przedszkola Publicznego nr 1 w Z. Śl. Pełna odpłatność za pobyt i wyżywienie dziecka w przedszkolu wynosi 230 zł miesięcznie, jednakże wobec dużej absencji dziecka w przedszkolu ze względów zdrowotnych rzeczywista opłata jaką ponosi matka z tego tytułu to kwota około 120 zł miesięcznie. Dodatkowe koszty związane z uczęszczaniem dziecka do przedszkola to: składka na komitet rodzicielski - 20 zł rocznie, ubezpieczenie - 53 zł rocznie, zakup wyprawki i książek - 124 zł rocznie, składka na rzecz grupy - 5 zł miesięcznie, opłaty za wycieczki, przedstawienia - około 10 zł miesięcznie.

Dowód: - zaświadczenia Przedszkola z dnia 30.06.2014 r., 17.09.2014 r., 19.09.2014 r. - k. 24, 85, 87

- dowody wpłaty należności za przedszkole - k. 25-26, 29

- zeznanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. (1) – k. 123-124v.

L. B. jest dzieckiem alergicznym. Choruje na nawracające infekcje dróg oddechowych. Wymaga przewlekłego leczenia lekami przeciwalergicznymi: J., X., C. oraz wziewnymi: P., B.. Miesięcznie na zakup w/w leków matka powódki przeznacza kwotę około 50 zł. W okresie lipca i sierpnia 2014 r. małoletnia cierpiała również na nawracające zapalenie ucha. Koszt leczenia w/w schorzenia wyniósł około 100 zł.

Dowód: - zaświadczenia lekarskie z dnia 30.06.2014 r., 15.09.2014 r., 14.08.2014 r. - k. 19, 77, 79

- informacja dla lekarza kierującego z dnia 11.03.2013 r. - k. 20

- skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 28.07.2014 r. - k. 21

- informacja o cenach leków z apteki (...) w Z. Śl. - k. 78

- kserokopia historii dokumentacji medycznej dot. L. B. - k. 80-84

- zeznanie świadka V. P. - k. 122-123

- zeznanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. (1) – k. 123-124v.

Łączny koszt utrzymania małoletniej L. B. wynosi około 900 zł miesięcznie. Na zakup dodatkowego wyżywienia dla dziecka (poza posiłkami spożywanymi przez dziecko w przedszkolu) K. P. (1) przeznacza kwotę około 250 zł w skali miesiąca. Koszt zakupu środków higienicznych i kosmetycznych wynosi około 100 zł miesięcznie. Na zakup odzieży i obuwia dla dziecka matka przeznacza kwotę około 150 zł miesięcznie. Koszt zakupu leków na alergię (J. lub X.) i leków stosowanych doraźnie (w tym P.) wynosi około 50 zł miesięcznie. Zakup zabawek i pomocy edukacyjnych to wydatek rzędu 30 zł miesięcznie. Udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania wynosi około 173 zł. Koszty związane z uczęszczaniem dziecka do przedszkola to kwota około 150 zł w skali miesiąca.

Dowód: - zeznanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. (1) – k. 123-124v.

Małoletnia L. B. posiada liczne ogniska próchnicowe zębów mlecznych. Przewidywany koszt leczenia stomatologicznego oscyluje wokół kwoty 1 300 zł.

Dowód: - informacja od lekarza stomatologa z dnia 19.07.2014 r. - k. 23

Pozwany A. B. z zawodu jest tapicerem. Od dnia 12.09.2014 r. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. W okresie zarejestrowania nie otrzymał propozycji pracy. W ciągu ostatniego roku Powiatowy Urząd Pracy w R. dysponował ofertami pracy w zawodzie tapicer i dla osób bez kwalifikacji.

Pozwany nie posiada żadnych przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia zatrudnienia.

Dowód: - decyzja Starosty (...) z dnia 12.09.2014 r. - k. 53

- pismo PUP w R. z dnia 26.09.2014 r. - k. 71

- zeznanie pozwanego A. B. - k. 124v.-125v.

Od 2009 r. A. B. wyjeżdża do pracy w Holandii jako pracownik sezonowy. Każdorazowy wyjazd pozwala mu osiągnąć dochód w wysokości około 3 000 zł (po odjęciu wszelkich kosztów związanych z pobytem w Holandii). W pozostałym okresie pozwany przebywa w Polsce i podejmuje się prac dorywczych, z których jest w stanie osiągnąć dochód rzędu 800 zł miesięcznie.

Pozwany posiada prawo jazdy kategorii (...).

Dowód: - zeznanie pozwanego A. B. - k. 124v.-125v.

W 2013 r. pozwany nie otrzymał zwrotu podatku dochodowego. Nie korzysta również ze świadczeń pomocy społecznej.

Dowód: - informacja Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w R. z dnia 20.10.2014 r. – k. 110

- pismo MOPS w R. z dnia 15.10.2014 r. - k. 111

Pozwany mieszka wraz ze swoimi rodzicami w należącym do nich domu jednorodzinnym położonym w R. przy ul. (...). Matka pozwanego pracuje zawodowo, natomiast ojciec przebywa na emeryturze. Rodzice wspierają pozwanego finansowo kwotą rzędu 500 zł - 600 zł miesięcznie. Z tytułu utrzymania domu rodzina pozwanego ponosi opłaty w skali miesiąca w kwocie około 750 zł, na co składają się opłaty: za wywóz nieczystości - 50 zł, za energię elektryczną w wysokości około 160 zł, za gaz w kwocie około 165 zł, za wodę - około 60 zł, podatek od nieruchomości - 28 zł (337 zł rocznie), zakup opału (węgla) - około 290 zł (około 3 500 zł rocznie). Pozwany w miarę posiadanych środków partycypuje w kosztach utrzymania domu w kwocie około 200 zł - 300 zł miesięcznie.

Dowód: - dowody wpłaty należności za gaz, energię elektryczną, wodę, opłat za wywóz nieczystości, podatku od nieruchomości - k. 54-57, 59, 98, 100-101, 116

- decyzja w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości na 2013 4. - k. 104

- faktura VAT dot. zakupu węgla z dnia 13.10.2014 r. - k. 112

- dokument dostawy wyrobów węglowych z dnia 08.11.2014 r. - k. 115

- zeznanie pozwanego A. B. - k. 124v.-125v.

A. B. odwiedza córkę w jej miejscu zamieszkania raz na trzy - cztery miesiące. Utrzymuje również z dzieckiem kontakt telefoniczny. Łoży na rzecz dziecka alimenty w kwotach po 350 zł miesięcznie. Z obowiązku alimentacyjnego wywiązuje się regularnie. Podczas wizyt u dziecka przywozi zabawki, słodycze i czasami także ubrania. Część z tych prezentów jest przekazywana przez jego rodziców bądź rodzeństwo.

Dowód: - zeznanie pozwanego A. B. - k. 124v.-125v.

- zeznanie przedstawicielki ustawowej powódki K. P. (1) – k. 123-124v.

Sąd zważył, co następuje:

Po wnikliwym przeanalizowaniu zebranych w sprawie dowodów i dokonaniu ich oceny w granicach przewidzianych w art. 233 § 1 kpc, Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo wniesione przez małoletnią L. B. przeciwko A. B. o podwyższenie alimentów zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 krio rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi stosownie do art. 135 § 1 krio. Co do zasady obowiązek alimentacyjny obciąża obydwój rodziców, jeśli nie wykażą, że są osobami całkowicie niezdolnymi do podjęcia zatrudnienia, a z taką sytuacją w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia.

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 krio), przy czym przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego - istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 krio wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmniejszeniu lub zwiększeniu. Zmiana orzeczenia możliwa jest zasadniczo w razie zmiany stosunków powstałych po wydaniu prawomocnego orzeczenia.

Granice obowiązku alimentacyjnego – zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio – wyznaczone są potrzebami uprawnionego oraz możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego, przy czym należy zaznaczyć, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej co jego rodzice – in concreto oznacza to, że stopień zaspakajania jego potrzeb nie powinien być niższy niż poziom życia jego rodziców. Realizacja obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 krio).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że oboje rodzice L. B. zobowiązani są dostarczać jej środków utrzymania i dbać o jej wychowanie. Obowiązek ten może być realizowany dobrowolnie przez obojga rodziców, którzy będą zaspakajając usprawiedliwione potrzeby małoletniej, bądź też przezłożenie przez jednego z rodziców do rąk drugiego rodzica określonej kwoty pieniężnej na zaspokojenie tych potrzeb. Podkreślić należy przy tym, iż chodzi tu o zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej.

Ustalając aktualny koszt miesięcznego utrzymania małoletniej powódki L. B. Sąd oparł się zasadniczo na zeznaniach jej matki K. P. (1) i świadka V. P. (babci małoletniej) oraz na przedłożonych do akt sprawy fakturach i rachunkach dokumentujących fakt ponoszenia opłat związanych z mieszkaniem i opłat za przedszkole oraz dokumentacji odnoszącej się do stanu zdrowia dziecka. Biorąc pod uwagę wiek powódki i jej stan zdrowia oraz całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, a także kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego Sąd ustalił aktualny koszt utrzymania małoletniej L. B. na kwotę około 900 zł miesięcznie. W chwili obecnej miesięczne wydatki ponoszone na utrzymanie powódki nie przekraczają, zdaniem Sądu, rzeczony kwoty. Wskazana kwota pozwala zabezpieczyć podstawowe potrzeby dziecka na należytych poziomie, z uwzględnieniem wieku i stanu zdrowia małoletniej oraz konieczności zapewnienia jej właściwych warunków rozwoju zarówno pod względem fizycznym, psychospołecznym, jak i ogólnopoznawczym.

W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że Sąd nie dał wiary zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletniej L., iż koszty związane z wyżywieniem dziecka wynoszą 300 zł miesięcznie, gdyż jest to suma zawyżona i nie znajduje należytego potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Zauważyć należy, że L. uczęszcza do przedszkola, gdzie spożywa śniadanie, obiad i podwieczorek, przy czym koszt w/w posiłków jest w kalkulowany w opłatę za przedszkole, również zaliczonej do kosztów utrzymania dziecka. Dlatego też Sąd ustalił dodatkowe koszty związane z wyżywieniem małoletniej (poza wyżywieniem przedszkolnym) na kwotę 250 zł. Przy aktualnych cenach żywności i uwzględnieniu okoliczności, że z uwagi na częste infekcje dziecko bywa nieobecne w przedszkolu, uznać należy, że jest to stawka adekwatna do potrzeb żywieniowych niemal czteroletniego dziecka. Sąd obdarzył natomiast wiarygodnością twierdzenia K. P. (1), że na zakup odzieży dla córki wydatkuje miesięcznie kwotę 150 zł, albowiem należy uwzględnić fakt, że małoletnia aktualnie rozwija się i rośnie w szybkim tempie, z czym wiąże się konieczność relatywnie częstego zakupu odzieży, dlatego przyjęto jako zasadny koszt związany z zakupem ubrania dla dziecka na poziomie 150 zł jako w pełni zabezpieczający potrzeby dziecka w wieku przedszkolnym, przy założeniu, że dodatkowa odzież dla dziecka jest również okazjonalnie przekazywana przez babcię i ojca. Sąd nie uznał również za zawyżone wydatków na środki higieniczne, kosmetyki i środki czystości określonych przez matkę małoletniej powódki na kwotę 100 zł. W ocenie Sądu aktualne przeciętne ceny w/w produktów pozwalają wnioskować, iż wydatki na powyższe cele kształtują się właśnie na wskazanym poziomie.

Nadto, Sąd uwzględnił również kwotę 150 zł miesięcznie jako zasadnie wydatkowaną tytułem opłaty za przedszkole. Koszt ubezpieczenia i opłaty na komitet rodzicielski oraz zakupu podręczników i przyborów zamykają się łącznie kwotą 197 zł w skali roku, czyli 16,50 zł miesięcznie. Pełna odpłatność za pobyt i wyżywienie dziecka w przedszkolu wynosi 230 zł miesięcznie, jednakże wobec dużej absencji dziecka w przedszkolu ze względów zdrowotnych rzeczywista średnia opłata jaką ponosi matka za pobyt dziecka w przedszkolu to kwota około 120 zł miesięcznie. Dodatkowe koszty związane z uczęszczaniem dziecka do przedszkola to składka na rzecz grupy - 5 zł miesięcznie oraz opłaty za wycieczki, przedstawienia w wysokości około 10 zł miesięcznie. Bez wątplenia wskazane wydatki, w związku z uczęszczaniem powódki do przedszkola, muszą być uznane za uzasadnione i konieczne składniki miesięcznych kosztów jej utrzymania. Biorąc również pod uwagę, że K. P. (1) stara się wspomagać rozwój intelektualny i poznawczy

córki za celowe należało uznać również ponoszone przez nią wydatki na zakup książek i gier edukacyjnych oraz zabawek dla dziecka w łącznej kwocie 30 zł w skali miesiąca.

Sąd uwzględnił również w całości kwotę jaką K. P. (1) zadeklarowała jako wydatkowaną na koszty leczenia małoletniej L. (50 zł w skali miesiąca). Zauważyć bowiem należy, że małoletnia powódka jest dzieckiem alergicznym i w związku z tym istnieje konieczność stałego zażywania leków przeciwalergicznym (X., J., C.), a także okresowego stosowania leków wziewnych (P., B.). Okoliczności powyższe zostały wykazane stosownymi zaświadczeniami lekarskimi i dokumentacją medyczną dotyczącą małoletniego dziecka. Biorąc pod uwagę ceny w/w leków (k. 78 akt sprawy - informacja z apteki) oraz fakt, iż małoletnia L. często zapada na infekcje dróg oddechowych, z czym wiąże się konieczność stosowania dodatkowych lekarstw, Sąd doszedł do przekonania, że miesięczny koszt leczenia dziecka z całą pewnością nie jest niższy aniżeli 50 zł. Zaliczeniu w poczet kosztów utrzymania dziecka nie podlegał natomiast koszt leczenia stomatologicznego, gdyż, mimo wykazania przez matkę dziecka wskazań do leczenia zębów mlecznych u L. i szacowanego kosztu takiego leczenia, to brak dowodów, że leczenie to istotnie zostało rozpoczęte i że matka poniosła w związku z tym jakiegokolwiek koszty.

Nie bez znaczenia dla kosztów utrzymania małoletniej powódki są również wydatki związane z utrzymaniem mieszkania, w których małoletnia L. jako pełnoprawny członek rodziny uczestniczy wraz z innymi domownikami. W tej części zasadniczo nie zostały one zawyżone przez matkę powódki. Sąd dokonał weryfikacji podanych wydatków na podstawie przedłożonych do akt faktur VAT i dowodów wpłaty dokumentujących fakt ponoszenia opłat. Dla potrzeb niniejszego postępowania przyjęto, iż wydatki związane z utrzymaniem mieszkania kształtują się na poziomie około 518 zł w skali miesiąca i składają się na nie: czynsz wraz z opłatami za wodę, wywóz nieczystości i ogrzewanie – 380 zł, opłata za pobór energii elektrycznej – około 60 zł, opłata za gaz – około 61 zł, ubezpieczenie mieszkania - około 17 zł (200 zł rocznie). Biorąc pod uwagę, że w lokalu zamieszkują trzy osoby, to na powódkę przypada 1/3 tych kosztów, a więc jest to kwota około 173 zł miesięcznie.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, iż średni koszt utrzymania powódki L. B. w skali miesiąca wynosi około 900 zł, a zatem w chwili obecnej niezbędna jest wyższa kwota na zaspokojenie potrzeb małoletniej, aniżeli 350 zł miesięcznych alimentów należnych powódce od pozwanego na mocy ugody z dnia 04.03.2013 r. zawartej w sprawie Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. sygn. akt III RC 27/13.

Zgodnie ze wskazaniami zawartymi w art. 135 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów, ale też od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji. Zaznaczyć przy tym należy, że ustalenie możliwości zarobkowych czy majątkowych zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnane w rzeczywistości przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Dlatego też Sąd rozstrzygając w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego opiera się nie na podstawie zarobków otrzymywanych przez stronę, lecz w oparciu o zarobki, które odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Zatem nawet brak dochodu po stronie zobowiązanego nie niweczy w żaden sposób możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, które wszakże ocenia się hipotetycznie i nie może on na tej podstawie uchylić się od obowiązku alimentowania dziecka. W świetle tej reguły należało więc ocenić fakt, iż aktualnie pozwany pozostaje bez stałego zatrudnienia (jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku), utrzymując się jedynie z prac dorywczych, które pozwalają mu osiągnąć dochód rzędu 800 zł miesięcznie (wedle jego twierdzenia). Istotne jest, że nie ma żadnych przeszkód, by A. B. poszukiwał stałego zatrudnienia – jest bowiem osobą młodą (ma 33 lata), zdrową, posiadającą konkretny zawód (tapicer). Postępowanie dowodowe nie wykazało istnienia po stronie pozwanego jakichkolwiek przeciwwskazań - na przykład zdrowotnych - do podjęcia pracy zarobkowej. Kwalifikacje zawodowe pozwanego dodatkowo podnosi to, iż dysponuje on prawem jazdy kategorii (...) (posiada więc uprawnienia do kierowania nie tylko samochodami osobowymi, ale też samochodami ciężarowymi z przyczepą).

Z porównania stanu faktycznego istniejącego w dniu zawarcia ugody w sprawie sygn. akt III RC 27/13 i wyrokowania w niniejszej sprawie wynika, iż ogólna sytuacja bytowa pozwanego nie uległa większym zmianom od daty poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów, albowiem wówczas pozwany również pozostawał bez zatrudnienia, a

wcześniej pracował poza granicami kraju (w Holandii). W chwili obecnej A. B. także nie pracuje zawodowo, jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. W bieżącym roku pozwany pracował w Holandii jako pracownik sezonowy przy zbiorze róż, osiągając z tego tytułu deklarowany dochód w wysokości 3 000 zł (po odliczeniu wszystkich kosztów związanych z pobytem za granicą). W miesiącu wrześniu 2014 r. powrócił do Polski i od tego czasu podejmuje jedynie dorywcze zajęcia. Będąc w Polsce pozwany nie wykazuje większej aktywności w kierunku poszukiwania stałej pracy. W dużej mierze pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców, z którymi wspólnie zamieszkuje, partycypując jedynie w kosztach utrzymania mieszkania w kwotach po 200 zł - 300 zł miesięcznie.

Nie można pominąć wspomnianej już wcześniej zasady, że przy ustalaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego Sąd ocenia potencjalne (hipotetyczne) możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji, które po stronie pozwanego ze względów wskazanych powyżej są korzystne. Zdaniem Sądu w chwili obecnej pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych, gdyż ogranicza swą aktywność zawodową do okresowych wyjazdów w celach zarobkowych poza granice Polski, natomiast przebywając w kraju nie poszukuje aktywnie zatrudnienia, które pozwoliłoby mu zdobyć środki nie tylko na swoje utrzymanie, ale również na zabezpieczenie potrzeb swojej małoletniej córki L. na wyższym poziomie aniżeli do tej pory. Fakt, iż pozwany A. B., będąc osobą dorosłą i zdolną do pracy, zdecydował się na życie na koszt swoich rodziców, nie może wpływać na ujemnie na zakres jego obowiązku alimentacyjnego wobec córki i nie wyklucza konieczności alimentowania małoletniej na poziomie odpowiednim do jej usprawiedliwionych kosztów utrzymania. Skoro bowiem pozwany posiada na swoim utrzymaniu małoletnie dziecko powinien dołożyć wszelkich starań w celu maksymalnego wykorzystania swoich możliwości zarobkowych i wykazać większą aktywność w kierunku znalezienia zatrudnienia stanowiącego źródło pewnego i regularnego dochodu. Sąd też niezrozumiałym dla Sądu jest to, że pozwany mając na utrzymaniu kilkuletnią córkę, która jeszcze przez wiele lat będzie potrzebowała alimentacji z jego strony, zaniechał poczynienia kroków w celu uzyskania stałej pracy, ograniczając swą aktywność zawodową do podejmowania dorywczych prac poza granicami Polski.

Należy również podkreślić, że pozwany - mimo stosownego zobowiązania ze strony Sądu na rozprawie w dniu 08.10.2014 r. i mimo że był reprezentowany w niniejszej sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika - nie przedstawił żadnych dokumentów dotyczących wykonywanych przez niego prac sezonowych w Holandii w okresie ostatnich trzech lat (w szczególności umowy o pracę czy też dokumentów potwierdzających wysokość otrzymywanego wynagrodzenia), czym uniemożliwił Sądowi zbadanie jego sytuacji finansowej w sposób pełny i wszechstronny. Niewątpliwie zaś z mocy art. 6 kc to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie.

Reasumując uznać należy, że okoliczności ustalone w przedmiotowej sprawie dotyczącej podwyższenia alimentów uzasadniają żądanie na podstawie art. 138 krio zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki, ustalonego ugodą sądową z dnia 04.03.2014 r. w sprawie sygn. akt III RC 27/13. Powołany wyżej przepis może być podstawą powództwa o zmianę wysokości alimentów co do zasady wówczas, gdy po uprawomocnieniu się poprzedniego orzeczenia nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę orzeczenia. Skoro zatem wystąpiły nowe okoliczności, które doprowadziły do zmiany stosunków majątkowych i osobistych zarówno po stronie powódki, jak i pozwanego uznać należało, że żądanie zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego zasadniczo zasługuje na uwzględnienie. Zaistniałe nowe okoliczności nie są jednakże na tyle doniosłe, aby mogły spowodować podwyższenie wysokości alimentów należnych powódce od pozwanego aż do kwoty 800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu kwotą adekwatną do aktualnej sytuacji finansowej i bytowej stron, w tym w szczególności do obecnej wysokości kosztów utrzymania małoletniej L., które wynoszą około 900 zł i możliwości finansowych pozwanego, będzie kwota 550 zł miesięcznie. Alimenty we wskazanej kwocie pozwolą z jednej strony pokryć w części usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, z drugiej zaś strony nie przekraczają możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, przynajmniej tych ocenianych hipotetycznie. Ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódki Sąd wziął pod uwagę, że obowiązek alimentacyjny obciąża obydwoje rodziców, a więc również matkę powódki K. P. (1), która ukończyła studia i obecnie pracuje zawodowo, osiągając dochód z pracy w kwocie około 1 450 zł netto (z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzenia), bez wątplenia może więc również w formie świadczenia pieniężnego wykonywać swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniej córki. W tym miejscu nadmienić należy,

iż kwota alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki stanowi więcej niż połowę jej miesięcznych kosztów utrzymania, jednakże Sąd uwzględnił okoliczność, iż osobistych starań o wychowanie dziecka dokłada głównie K. P. (1), która na co dzień sprawuje opiekę nad córką, co na mocy art. 135 § 2 krio stanowi również formę wykonywania obowiązku alimentacyjnego rodzica wobec małoletniego dziecka. Z uwagi na to, że A. B. nie uczestniczy w procesie wychowawczym córki w takim stopniu co matka dziecka, powinien w ocenie Sądu w wyższym stopniu aniżeli K. P. (1) przyczynić się do kosztów utrzymania córki.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd w oparciu o treść art. 138 krio podwyższył z dniem 07.08.2014 r. (data wniesienia pozwu) wysokość alimentów ustalonych ugodą z dnia 04.03.2014 r. zawartą w sprawie Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. sygn. akt III RC 27/13 z kwoty po 350 zł do kwoty po 550 zł w skali miesiąca (pkt I wyroku). W pozostałym zakresie powództwo, jako nie znajdujące usprawiedliwionych podstaw w materiale dowodowym sprawy, podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono punkcie IV wyroku w oparciu o art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty te mogą być stosunkowo rozdzielone. W przedmiotowej sprawie żądanie zgłoszone przez przedstawicielkę ustawową małoletniej powódki zostało uwzględnione w 68% (żądanie pozwu opiewało na kwotę alimentów 800 zł miesięcznie, a zasądzono 550 zł miesięcznie), zaś koszty zastępstwa procesowego po jej stronie wynosiły 1 200 zł. Natomiast pozwany wygrał proces w 32%, zaś koszty zastępstwa procesowego po jego stronie opiewają na kwotę 60 zł. Tym samym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 797 zł, stanowiącą różnicę 68% z kwoty 1 200 zł i 32% z kwoty 60 zł (pkt III wyroku). O dalszych kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 102 kpc odstępując od obciążenia pozwanego A. B. kosztami postępowania z uwagi na jego trudną sytuację materialną związaną z brakiem stałego dochodu (pkt IV wyroku).

Rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w pkt I nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc (pkt V wyroku). Zgodnie z tym przepisem Sąd nadaje z urzędu wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po wniesieniu powództwa. Powyższa reguła ma również zastosowanie w sprawach o podwyższenie alimentów.